

"Όταν ο γονιός πάνω στην κούρασή του δίνει στο παιδί του αυτό που ζητά επίμονα για να μην κλαίει ή να μην γκρινιάζει, στην ουσία δημιουργεί έναν δυστυχημένο άνθρωπο, που θα υποφέρει κάθε φορά που δεν γίνεται το δικό του, ή που οι άλλοι δεν βλέπουν αυτό που βλέπει αυτός.

Η ματαίωση ως ένα βαθμό, είναι δώρο, γιατί έτσι μαθαίνει το παιδί να 'κρατάει' την ανυπομονησία του, να επεξεργάζεται τον θυμό του, να ρεγουλάρει, και να ελέγχει τα συναισθήματά του, ακόμη κι αν είναι σε συναισθηματικό συναγερμό.

Αν δεν ματαιωθεί το παιδί που κάνει συνεχώς θόρυβο και θέλει την προσοχή, δεν θα νιώσει ότι υπάρχουν κι άλλοι εκεί γύρω. Θα το ξέρει, αλλά δεν θα το νιώθει.

Οι θυμωμένοι άνθρωποι, δεν είναι οι πληγωμένοι από στέρηση απαραίτητα, αλλά οι κακομαθημένοι που δεν έχουν εκπαιδευτεί στο 'κράτημα' αρκετά και δεν αντέχουν να μην αντιλαμβάνονται οι άλλοι τα αιτήματά τους ή τις αλήθειες τους. Για αυτό δεν έχουν καλή σχέση με τα όρια..".